

Europos Sąjungos
Taryba

Briuselis, 2018 m. liepos 16 d.
(OR. en)

11204/18

EF 210
ECOFIN 744
DELECT 123

PRIDEDAMAS PRANEŠIMAS

nuo:	Europos Komisijos generalinio sekretoriaus, kurio vardu pasirašo direktorius Jordi AYET PUIGARNAU
gavimo data:	2018 m. liepos 13 d.
kam:	Europos Sąjungos Tarybos generaliniam sekretoriui Jeppe TRANHOLMUI- MIKKELSENUI
Komisijos dok. Nr.:	C(2018) 4377 final
Dalykas:	2018 m. liepos 12 d. KOMISIJOS DELEGUOTASIS REGLAMENTAS (ES) .../..., kuriuo iš dalies keičiamas Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 231/2013 nuostatos dėl depozitoriumų saugojimo pareigų

Delegacijoms pridedamas dokumentas C(2018) 4377 final.

Pridedama: C(2018) 4377 final

Briuselis, 2018 07 12
C(2018) 4377 final

KOMISIJOS DELEGUOTASIS REGLAMENTAS (ES) .../...

2018 07 12

**kuriuo iš dalies keičiamos Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 231/2013 nuostatos dėl
depozitoriumų saugojimo pareigų**

(Tekstas svarbus EEE)

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. DELEGUOTOJO AKTO BENDROSIOS APLINKYBĖS

Pasiūlymo pagrindimas ir tikslai

Deleguotajame reglamente (ES) Nr. 231/2013¹, kuriuo papildoma Direktyva 2011/61/ES², ypač jos 3 skirsnis, papildomai nurodytos depozitoriumų pareigos, susijusios su AIF klientų turto saugojimu. Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 11 dalies d punkto iii papunktyje reikalaujama, kad, jei depozitoriumas perduoda saugojimo funkcijas tretiesiems asmenims (saugotojams), turtas taip pat turi būti atskirtas funkcijų perėmėjo lygmeniu. Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 231/2013 99 straipsnyje išsamiai nurodoma, kaip ši prievolė turi būti įvykdyta. Nuo 2013 m. liepos 22 d. įgyta patirtis parodė, kad reikia papildomų paaiškinimų dėl Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 11 dalies d punkto iii papunktyje nustatytų reikalavimų.

Europos Komisija pripažįsta, kad vertybinių popierių ir nemokumo teisės aktai nėra suderinti ES lygmeniu. Vis dėlto būtina turėti bendras taisykles, kuriomis būtų užtikrinta depozitoriumų ar saugotojų laikomo klientų turto apsauga. Tai turėtų padėti aiškiai nustatyti konkrečiam AIF priklausančią turtą ir apsaugoti tokį turtą depozitoriumo arba saugotojo nemokumo atveju. Šių tikslų siekiama specialiomis Direktyvos 2011/61/ES ir Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 231/2013 nuostatomis. Tačiau nacionalinėms kompetentingoms institucijoms ir rinkos dalyviams skirtingai taikant depozitoriumų prievoles, susijusias su AIF klientų turto saugojimu, gali būti pakenkta tikslams, kurių siekiama pirmiau minėtais ES teisės aktais. Todėl Komisija siūlo iš dalies pakeisti Reglamentą (ES) Nr. 231/2013, siekiant patikslinti šias taisykles, kad būtų lengviau jas vienodai aiškinti.

Šis pasiūlymas grindžiamas Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijos (ESMA) nuomone dėl turto atskyrimo³. ESMA nustatė klausimus, kuriuos suinteresuotosios šalys suvokia skirtingai, ir paragino Komisiją paaiškinti tam tikras depozitoriumų prievoles, jei jie perduoda saugojimo funkcijas tretiesiems asmenims. ESMA siūlo geriau apibrėžti turto atskyrimo reikalavimus ir į juos įtraukti papildomas apsaugos priemones, visų pirma reikalavimus pagal sutartį užtikrinti pakankamą informacijos srautą tarp depozitoriumo ir saugotojo arba antrinio saugotojo. Ji taip pat siūlo griežtinti reikalavimą turėti tikslas apskaitos ir suderinimo sistemas, taip pat kalibruoti suderinimo dažnumą pagal prekybos veiklos, susijusios su visu turtu, kurį galima laikyti bendrojoje sąskaitoje, dažnumą. Be to, ESMA siūlo papildyti depozitoriumų išsamaus patikrinimo pareigas, reikalaudama, kad jie gerai suprastų, kokį poveikį galėtų turėti trečiosios šalies nemokumo teisės aktai, jei saugojimas būtų perduotas už ES ribų esantiems saugotojams.

Suderinamumas su toje pačioje politikos srityje galiojančiomis nuostatomis

¹ 2012 m. gruodžio 19 d. Deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 231/2013, kuriuo papildomos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/61/ES nuostatos dėl išimčių, bendrųjų veiklos sąlygų, depozitoriumų, finansinio sverto, skaidrumo ir priežiūros, OL L 83, 2013 3 22, p. 1.

² 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/61/ES dėl alternatyvaus investavimo fondų valdytojų, kuria iš dalies keičiami direktyvos 2003/41/EB ir 2009/65/EB bei reglamentai (EB) Nr. 1060/2009 ir (ES) Nr. 1095/2010, OL L 174, 2011 7 1, p. 1.

³ ESMA nuomonė, 2017 7 20, 34-45-277.

Šiuo pasiūlymu papildoma Direktyva 2011/61/ES. Juo iš dalies pakeičiamas Deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 231/2013. Kai kas šio reglamento 99 straipsnį aiškina taip, jog yra reikalaujama sukurti atskiras sąskaitas kiekvienam depozitoriumui ir kiekvienos rūšies fondui kiekviename saugojimo grandinės lygmenyje. Tačiau šiame pasiūlyme paaiškinama, kad KIPVPS, AIF ir kitų klientų turtas gali būti neatskirtas pirmojo saugotojo lygmeniu su sąlyga, kad tą turtą iš pradžių saugotų tas pats depozitoriumas (arba jį iš pradžių saugotų tas pats saugotojas, jei pastarasis perduoda turto saugojimą kitam saugojimo grandinės saugotojui).

Komisija mano, kad: i) nuo 2013 m. liepos 22 d. įgyta pakankamai patirties, kad būtų galima daryti išvadą, kad Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 11 dalies d punkto iii papunktyje nustatytas depozitorių prievolės reikia išsamiau paaiškinti; ii) ESMA nuomonėje nurodomas išsamus saugojimo funkcijų taisyklių techninis įvertinimas ir iii) reikia skubiai išsamiau paaiškinti turto atskyrimo taisykles, kad visoje ES būtų užtikrintas vienodas jų taikymas.

2. KONSULTACIJOS PRIEŠ PRIIMANT AKTĄ

Rengdama nuomonę ESMA konsultavosi su visuomene du kartus: nuo 2014 m. gruodžio 1 d. iki 2015 m. sausio 30 d. ir nuo 2016 m. birželio 21 d. iki 2016 m. rugsėjo 23 d. ESMA gavo 38 ir 44 pozicijų dokumentus atitinkamai pagal pirmąjį ir antrąjį konsultacijų dokumentus ir taip surinko išsamias įvairių suinteresuotųjų šalių nuomones šiuo klausimu. Komisija savo darbą grindė 2017 m. liepos 20 d. ESMA nuomone ir prieš rengdama šį pasiūlymą kitų viešų konsultacijų nerengė. Nuo 2018 m. gegužės 29 d. iki birželio 26 d. Komisija vykdė atviras viešas konsultacijas ir į šį pasiūlymą įtrauktas pakartotinis sektoriaus atstovų prašymas atidėti taikymo pradžios datą iki aštuoniolikos mėnesių. Be to, Komisija atsižvelgė į pastabas, kurios padidino bendrą teisinio teksto aiškumą.

3. DELEGUOTOJO AKTO TEISINIAI ASPEKTAI

Į pasiūlymą įtraukti toliau nurodyti Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 231/2013 pakeitimai.

89 straipsnio 1 dalies c punktas iš dalies keičiamas siekiant numatyti veiksnus, kuriais remiantis turėtų būti nustatytas depozitoriumo finansinių vertybinių popierių sąskaitų ir vidaus duomenų, taip pat trečiųjų asmenų, kuriems perduotos saugojimo funkcijos, finansinių vertybinių popierių sąskaitų ir vidaus duomenų suderinimo dažnumas. Reikia atsižvelgti į depozitoriumo AIF kliento prekybos dažnumą ir taip pat kitų klientų, kurių turtas yra toje pačioje bendrojoje sąskaitoje, vykdomus sandorius.

89 straipsnio 2 dalis iš dalies keičiama siekiant reikalauti, kad depozitoriumas į savo finansinių priemonių sąskaitą, atidarytą AIF kliento vardu arba AIF vardu veikiančio AIFV vardu, įtrauktų įrašą, iš kurio būtų matyti, kad trečiojo asmens saugomas turtas priklauso konkrečiam AIF klientui. Depozitoriumas turi visuomet turėti išsamią informaciją apie savo AIF klientų turtą, jei turto saugojimas perduotas trečiajam asmeniui.

Prie 98 straipsnio pridedama 2a dalis, siekiant nurodyti minimalius duomenis, kurie turėtų būti pateikti depozitoriumo ir trečiojo asmens sutartyje dėl depozitoriumo AIF klientų turto saugojimo perdavimo. Depozitoriumas turi galėti nustatyti visus saugojimo grandinės subjektus ir užtikrinti prieigą prie visos susijusios trečiojo asmens turimos informacijos, kad

galėtų patikrinti finansinių priemonių, kurios identifikuojamos pagal ISIN kodą arba lygiavertį identifikatorių ir kurias saugo trečiasis asmuo, kiekį. Jeigu trečiasis asmuo turi perduoti saugojimo funkciją kitam trečiajam asmeniui, siūloma nuostata reikalaujama, kad perduodantysis trečiasis asmuo iš to kito trečiojo asmens sutartimi užsitikrintų teises, lygiavertes toms teisėms, kurias jis pats suteikė depozitoriumui.

99 straipsnis iš dalies keičiamas siekiant aiškiau išdėstyti turto atskyrimo reikalavimus tretiesiems asmenims (saugotojams), kuriems patikėtas AIF turto saugojimas. Saugotojas gali saugoti KIPVPS ir AIF klientų bei kitų vieno depozitoriumo klientų turtą toje pačioje bendrojoje sąskaitoje, jeigu jo nuosavas turtas, depozitoriumo nuosavas turtas ir kitiems trečiojo asmens klientams priklausantis turtas yra saugomas atskirose finansinių priemonių sąskaitose. Kad būtų užtikrinta didesnė turto apsauga ir sudarytos palankesnės sąlygos vykdyti depozitoriumo pareigą prižiūrėti patikėtą turtą, saugotojai turi pateikti depozitoriumams pranešimą dėl bet kokio su saugotinu turtu susijusio pokyčio. Siekiant palengvinti šį procesą, ypač gali būti naudingi nauji technologiniai sprendimai. Veiksniai, kuriais remiantis nustatomas suderinimo dažnumas, atitinka veiksnius, nustatytus Deleguotojo reglamento 89 straipsnio 1 dalies c punkto pakeitime.

99 straipsnis taip pat iš dalies keičiamas siekiant nustatyti naujas prievoles depozitoriumams, kurie perduoda turto saugojimo funkcijas už ES ribų esantiems tretiesiems asmenims. Nepriklausomos šalys turi teikti teisinės konsultacijas dėl susijusių trečiųjų šalių nemokumo įstatymų. Depozitoriumai taip pat turėtų užtikrinti, kad trečiasis asmuo laikytųsi savo nacionalinės teisės aktų, kuriais užtikrinama turto atskyrimo nauda, ir kad trečiasis asmuo praneštų apie bet kokius nemokumo teisės aktų, sudarančių teisinę sistemą, kurioje jie veikia, pakeitimus.

KOMISIJOS DELEGUOTASIS REGLAMENTAS (ES) .../...

2018 07 12

kuriuo iš dalies keičiamos Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 231/2013 nuostatos dėl depozitoriumų saugojimo pareigų

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2011/61/ES dėl alternatyvaus investavimo fondų valdytojų¹, ypač į jos 21 straipsnio 17 dalį,

kadangi:

- (1) dėl skirtingų nacionalinių vertybinių popierių ir nemokumo teisės aktų, nesuderintų Sąjungos lygmeniu, skiriasi finansinių priemonių, kurias tretieji asmenys saugo alternatyvaus investavimo fondų (AIF) klientų vardu, apsaugos nuo nemokumo rizikos lygis. Siekiant užtikrinti tvirtą klientų turto apsaugą, kaip numatyta pagal Direktyvą 2011/61/ES, kartu priimant griežtesnius nacionalinės teisės reikalavimus, susijusius su toms nesuderintoms sritims, būtina paaiškinti Direktyvoje 2011/61/ES nustatytas prievoles, susijusias su turto saugojimu;
- (2) šiuo metu kompetentingos institucijos ir sektoriaus atstovai skirtingai taiko Deleguotajame reglamente (ES) Nr. 231/2013 nustatytus turto atskyrimo reikalavimus. Nors pirmojo saugojimo grandinės lygmens depozitoriumai yra įpareigoti atidaryti atskirą sąskaitą kiekvieno AIF kliento finansinėms priemonėms, būtina paaiškinti, kad, jeigu saugojimo funkcija perduodama trečiajam asmeniui, pastarasis turėtų turėti galimybę saugoti vieno depozitoriumo klientų turtą, įskaitant AIF ir kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektų (KIPVPS) turtą, bendrojoje sąskaitoje. Į šią bendrąją sąskaitą niekada neturėtų būti įtrauktas depozitoriumo nuosavas turtas ir trečiojo asmens nuosavas turtas, taip pat kitiems trečiojo asmens klientams priklausantis turtas. Tais atvejais, kai saugojimo funkcija dar kartą perduodama, antrinis saugotojas atitinkamai turėtų turėti galimybę saugoti perduodančiojo saugotojo klientų turtą bendrojoje sąskaitoje. Į šią bendrąją sąskaitą niekada neturėtų būti įtrauktas antrinio saugotojo nuosavas turtas ir perduodančiojo

¹ 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/61/ES dėl alternatyvaus investavimo fondų valdytojų, kuria iš dalies keičiami direktyvos 2003/41/EB ir 2009/65/EB bei reglamentai (EB) Nr. 1060/2009 ir (ES) Nr. 1095/2010 (OL L 174, 2011 7 1, p. 1).

saugotojo nuosavas turtas, taip pat kitiems antrinio saugotojo klientams priklausantis turtas. Tai būtina siekiant užtikrinti tinkamą rinkos veiksmingumo ir investuotojų apsaugos pusiausvyrą;

- (3) siekiant kuo labiau sumažinti trečiųjų asmenų, kuriems perduota vykdyti saugojimo funkcija, bendrosiose finansinių priemonių sąskaitose saugomo turto praradimo riziką, AIF kliento depozitoriumo ir trečiojo asmens finansinių vertybinių popierių sąskaitų ir duomenų, arba, jeigu saugojimo funkcija perduota kitam saugojimo grandinės saugotojui, trečiųjų asmenų finansinių vertybinių popierių sąskaitų ir duomenų suderinimo dažnumu turėtų būti užtikrinta, kad depozitoriumui būtų laiku perduota susijusi informacija. Be to, to suderinimo dažnumas turėtų priklausyti nuo bet kokių pokyčių toje bendrojoje sąskaitoje, įskaitant sandorius, susijusius su kitiems depozitoriumo klientams priklausančiu turtu, laikomu toje pačioje bendrojoje sąskaitoje kaip ir AIF turtas;
- (4) depozitoriumas turėtų galėti toliau veiksmingai vykdyti savo pareigas, kai jo AIF klientams priklausančio turto saugojimas perduodamas trečiajam asmeniui. Todėl būtina reikalauti, kad depozitoriumas į finansinių priemonių sąskaitą, atidarytą jo AIF kliento vardu arba AIF vardu veikiančio AIFV vardu, įtrauktų įrašą, iš kurio būtų matyti, kad trečiojo asmens saugomas turtas priklauso tam konkrečiam AIF;
- (5) siekiant sustiprinti depozitoriumų padėtį trečiųjų asmenų, kuriems perduodamas turto saugojimas, atžvilgiu, tokie ryšiai turėtų būti užfiksuoti rašytine perdavimo sutartimi. Ta sutartimi depozitoriumui turėtų būti leista imtis visų būtinų priemonių, kuriomis užtikrinama, kad saugomas turtas būtų tinkamai apsaugotas ir kad trečiasis asmuo visuomet laikytųsi perdavimo sutarties ir Direktyvos 2011/61/ES bei Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 231/2013 reikalavimų. Be to, depozitoriumas ir trečiasis asmuo turėtų formaliai susitarti, ar trečiajam šaliai leidžiama toliau perduoti saugojimo funkcijas. Tuo atveju perduodančiojo trečiojo asmens ir trečiojo asmens, kuriam toliau perduotos saugojimo funkcijos, susitarimo arba sutarties teisės ir prievolės turėtų būti lygiavertės depozitoriumo ir perduodančiojo trečiojo asmens teisėms ir prievolėms;
- (6) siekiant sudaryti sąlygas depozitoriumui vykdyti savo funkcijas, būtina stiprinti depozitoriumų vykdomą trečiųjų asmenų priežiūrą, neatsižvelgiant į tai, ar pastarieji įsikūrę Sąjungoje, ar už jos ribų. Reikėtų reikalauti, kad depozitoriumai patikrintų, ar AIF finansinės priemonės yra teisingai įtrauktos į trečiojo asmens apskaitos knygas, ir kad saugomi duomenys būtų pakankamai tikslūs, kad būtų galima nustatyti saugomo turto pobūdį, vietą ir nuosavybę. Siekiant padėti depozitoriumams veiksmingai vykdyti pareigas, tretieji asmenys turėtų pateikti jiems pranešimą dėl bet kokio pakeitimo, turinčio įtakos depozitoriumų AIF klientų saugomam turtui;
- (7) kiek tai susiję su depozitoriumų prievolėmis imtis atsargumo ir apdairumo priemonių perduodant saugojimo funkcijas, prieš perduodamas šią funkciją ne Sąjungoje esančiam trečiajam asmeniui, depozitoriumas turėtų gauti nepriklausomą teisinę nuomonę dėl trečiosios šalies, kurioje tas trečiasis asmuo yra įsikūręs, nemokumo teisės vertinimo, įskaitant toje jurisdikcijoje esančių atskirtų finansinių priemonių sąskaitų apsaugos lygio įvertinimą. Tokia nuomonė dėl kiekvienos jurisdikcijos, pateikiama atitinkamo sektoriaus federacijų arba teisininkų kontorų keliems depozitoriumams, turėtų būti priimtina. Be to, depozitoriumas turėtų užtikrinti, kad ne Sąjungoje esantis trečiasis asmuo jam praneštų apie bet kokią aplinkybę ar tos

trečiosios šalies nemokumo įstatymo pasikeitimą, kuris gali turėti įtakos depozitoriumo AIF klientų turto būklei;

- (8) siekiant sudaryti sąlygas depozitoriumams prisitaikyti prie naujų šio reglamento reikalavimų, šio reglamento taikymo pradžios datą reikėtų atidėti aštuoniolikai mėnesių po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;
- (9) šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijos² nuomonę;
- (10) šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka Europos vertybinių popierių komiteto ekspertų grupės nuomonę;
- (11) todėl Deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 231/2013 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 231/2013 iš dalies keičiamas taip:

- (1) 89 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

- (a) 1 dalis iš dalies keičiama taip:

- i) c punktas pakeičiamas taip:

„c) reikiamu dažnumu būtų atliekamas depozitoriumo ir trečiojo asmens, kuriam perduotos saugojimo funkcijos pagal Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 11 dalį, vidaus sąskaitų ir duomenų suderinimas.“;

- ii) pridedama ši antra pastraipa:

„Kiek tai susiję su pirmos pastraipos c punktu, suderinimų dažnumas nustatomas remiantis šiais veiksniais:

- (a) įprasta AIF prekybos veikla;
 - (b) bet kuriuo sandoriu, nepriskiriamu įprastai prekybos veiklai;
 - (c) bet kuriuo sandoriu, vykdomu kito kliento, kurio turtą trečiasis asmuo saugo toje pačioje finansinių priemonių sąskaitoje kaip ir AIF turtą, vardu.“;

- (b) 2 dalis pakeičiama taip:

² ESMA nuomonė, 2017 7 20, 34 45 277.

„2. Jei depozitoriumas savo saugojimo funkcijas perdavė trečiajam asmeniui pagal Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 11 dalį, jam ir toliau taikomi šio straipsnio 1 dalies a–e punktų reikalavimai. Jis taip pat užtikrina, kad trečiasis asmuo laikytųsi 1 dalies b–g punktų reikalavimų ir 99 straipsnyje nustatytų atskyrimo prievolių.“;

(2) 98 straipsnyje įterpiama ši 2a dalis:

„2a. Sutartyje, pagal kurią depozitoriumas paskiria trečiąją asmenį to depozitoriumo AIF klientų turtui saugoti, turi būti bent šios nuostatos:

(a) depozitoriumo teisės į informaciją, tikrinimą ir prieigą prie atitinkamų turtą saugančio trečiojo asmens duomenų ir sąskaitų garantija, kad depozitoriumas galėtų vykdyti priežiūros ir išsamaus patikrinimo prievoles, visų pirma leisti depozitoriumui:

i) identifikuoti visus saugojimo grandinės subjektus;

ii) patikrinti, kad nustatytų finansinių priemonių, įrašytų į depozitoriumo apskaitos knygoje AIF vardu arba AIF vardu veikiančio AIFV vardu atidarytas finansinių priemonių sąskaitas, kiekis atitiktų trečiojo asmens to AIF vardu saugomų nustatytų finansinių priemonių, įrašytų į trečiojo asmens apskaitos knygoje atidarytas finansinių priemonių sąskaitas, kiekį;

iii) patikrinti, kad nustatytų finansinių priemonių, užregistruotų ir laikomų finansinių priemonių sąskaitoje, atidarytoje emitento centrinio vertybinių popierių depozitoriumo (CVPD) arba jo agento savo klientų vardu veikiančio trečiojo asmens vardu, kiekis atitiktų nustatytų finansinių priemonių, įrašytų į depozitoriumo apskaitos knygoje kiekvieno jo AIF kliento vardu arba AIF vardu veikiančio AIFV vardu atidarytas finansinių priemonių sąskaitas, kiekį;

(b) išsami informacija apie vieno trečiojo asmens ir kito trečiojo asmens tarpusavyje sutartas lygiavertes teises ir prievoles saugojimo funkcijų tolesnio perdavimo atveju.“;

(3) 99 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Kai saugojimo funkcijos visiškai arba iš dalies perduodamos trečiajam asmeniui, depozitoriumas užtikrina, kad trečiasis asmuo, kuriam saugojimo funkcijos perduotos pagal Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 11 dalį, laikytųsi atskyrimo prievolės, nustatytos tos direktyvos 21 straipsnio 11 dalies d punkto iii papunktyje, užtikrindamas ir tikrindamas, ar trečiasis asmuo:

(a) teisingai registruoja visas nustatytas finansines priemones finansinių priemonių sąskaitoje, atidarytoje trečiojo asmens apskaitos knygoje, kad galėtų saugoti depozitoriumo klientų finansines priemones, į kurią neįtraukiamos depozitoriumo ir trečiojo asmens bei kitų trečiojo asmens klientų nuosavos finansinės priemonės, kad depozitoriumas galėtų

suderinti nustatytų finansinių priemonių, įrašytų į depozitoriumo apskaitos knygoje atidarytas sąskaitas kiekvieno savo AIF kliento vardu arba AIF vardu veikiančio AIFV vardu, kiekį;

- (b) saugo visus įrašus ir turi finansinių priemonių sąskaitas, kurie yra būtini, kad depozitoriumas bet kuriuo metu nedelsdamas galėtų atskirti depozitoriumo klientų turtą nuo trečiojo asmens nuosavo turto, kitų trečiojo asmens klientų turto ir depozitoriumo savo sąskaita saugomo turto;
- (c) įrašus ir finansinių priemonių sąskaitas tvarko taip, kad būtų užtikrintas jų tikslumas ir visų pirma jų atitiktis saugomam depozitoriumo AIF klientų turtui ir kad jais remdamasis depozitoriumas bet kada galėtų nustatyti tikslų to turto pobūdį, buvimo vietą ir nuosavybės statusą;
- (d) reguliariai arba bet kuriuo atveju, kai pasikeičia aplinkybės, teikia depozitoriumui pranešimą apie depozitoriumo AIF klientų turto duomenis;
- (e) reikiamu dažnumu atlieka savo ir trečiojo asmens, kuriam perdavė saugojimo funkcijas pagal Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 11 dalį, finansinių priemonių sąskaitų ir vidaus duomenų suderinimą.

Suderinimo dažnumas nustatomas pagal 89 straipsnio 1 dalį;

- (f) imasi tinkamų organizacinių priemonių, kad kuo labiau sumažintų finansinių priemonių ar su tomis finansinėmis priemonėmis susijusių teisių praradimo arba vertės sumažėjimo riziką dėl netinkamo finansinių priemonių panaudojimo, sukčiavimo, blogo administravimo, netinkamo duomenų saugojimo arba aplaidumo;
- (g) kai trečiasis asmuo yra Direktyvos 2006/73/EB 18 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose nurodytas subjektas, kuriam taikomas veiksmingas rizikos ribojimo reguliavimas ir priežiūra, kurie turi tokį pat poveikį kaip Sąjungos teisė, o jų vykdymas veiksmingai užtikrinamas, depozitoriumas imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad AIF pinigai būtų laikomi sąskaitoje ar sąskaitose pagal Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 7 dalį.“;

b) įterpiama ši 2a dalis:

„2a. Kai depozitoriumas perduoda savo saugojimo funkcijas trečiojoje šalyje esančiam trečiajam asmeniui pagal Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 11 dalį, be šio straipsnio 1 dalies reikalavimų, depozitoriumas užtikrina, kad:

- (a) depozitoriumas iš nepriklausomo fizinio ar juridinio asmens gautų teisinę konsultaciją, kuria patvirtinama, kad taikomoje nemokumo teisėje pripažįstama:
 - i) depozitoriumo klientų turto atskyrimas nuo trečiojo asmens nuosavo turto, nuo kitų trečiojo asmens klientų turto ir nuo trečiojo asmens depozitoriumo savo sąskaita saugomo turto;

- ii) nemokumo atveju depozitoriumo AIF klientų turtas nėra trečiojo asmens turto dalis;
 - iii) depozitoriumo AIF klientų turto negalima paskirstyti trečiojo asmens, kuriam perduotos saugojimo funkcijos pagal Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 11 dalį, kreditoriams, taip pat jo realizuoti pastarųjų naudai;
- (b) trečiasis asmuo imasi šių veiksmų:
- i) užtikrina, kad būtų laikomasi a punkte nustatytų sąlygų sudarant funkcijų perdavimo susitarimą su depozitoriumu ir nuolatos visą perdavimo laikotarpį;
 - ii) nedelsdamas informuoja depozitoriumą, kai nebevykdoma kuri nors iš i papunktyje nurodytų sąlygų;
 - iii) informuoja depozitoriumą apie taikomos nemokumo teisės ir jos faktinio taikymo pasikeitimus.“;

c) 3 dalis pakeičiama taip:

Kai trečiasis asmuo, kuriam perduotos saugojimo funkcijos pagal Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 11 dalį, nusprendžia perduoti visas savo saugojimo funkcijas ar jų dalį kitam trečiajam asmeniui pagal Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 11 dalies trečią pastraipą, 1, 2 ir 2a dalys taikomos *mutatis mutandis*.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo [Leidinių biuro prašoma įrašyti datą – aštuoniolikos mėnesių po paskelbimo pirmą dieną].

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2018 07 12

Komisijos vardu
Pirmininkas
Jean-Claude JUNCKER